Sosyalist

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ GAZETESİ

YIL: 1 — SAYI: 2 ŞİMDİLİK ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR SİYASÎ GAZETE 7 ŞUBAT 1967 Fiatı: 50 Kuruş

BAŞYAZI

Bizantizm mi, Sosyalizm mi?

Türkiye Tarihinde üst sınıflarımız: "Tefeci - Bezirgânlar" ile "Devlet Sınıfları" denilen Paşalar, Beyler, Efendiler idi. Bu iki tabakanın çocukları (Con Türkler), kendi çıkarları ve Allahın inâyetile III. Selim, Tanzimat, Meşrutiyet, Cumhuriyet hareketlerini başardılar... Her defasında dışarıdan GÂVUR ağır bastırdı mıydı, onlar içeriden MÜSLÜMAN silâhlı Kuvvetleriyle tepki gösterdiler.

Cumhuriyet çağına değin Finans - Kapital, YABANCI kumpanyalar ve bankalar siperinde, Silâhlı Kuvvetlere dayanarak Türkiye Ekonomisine ve politikasına hükmetti.

Cumhuriyet çağından beri, Finans - kapital bu sefer YERLİ Şirketler ve Bankalar siperinde, Silâhlı Kuvvetlere dayanarak, Türkiye Ekonomisine ve Politikasına hükmetti.

Tarihsel geleneğimiz bu idi: Silâhlı Kuvvetler kimin elinde ise, Türkiye onun yörüngesine girerdi. Silâhlı Kuvvetler PADİŞAH'ın elinde bulunduğu sürece, Türkiye Padişahlıktı. Padişah İstanbulda gâvurlar eline esir düşüp, Silâhlı Kuvvetler Anadoluda Paşalar elinde kalınca, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükûmeti, sonra Cumhuriyet oldu. Çok - Parti zamanı, Finans - Kapital, dış gâvurlara fazlaca güvenip Silâhlı Kuvvetlere yukarıdan bakınca, 27 Mayıs gecesi, Silâhlı Kuvvetler iktidara el koydular. Yeni Anayasa yaptılar. Başka herşey vız geldi, tırıs gidiyor.

SOSYALİST

(Devamı 3. sayfada)

MİTİNG TEKLİFİMİZ

Haklı Olduğumuzu Gösterdi

Tekel maddelerine yapılan ve gıda maddelerine yapılacak olan zamlar; gazetemizin ilk sayısında hazırlanmasını teklif ettiğimiz "HAYAT PAHALILIĞINI VE İŞSİZLİĞİ PROTESTO MİTİNGİ" nin ne kadar yerinde ve gerçeklere uygun olduğunu ortaya koydu.

Emekçi halkımıza tekrar sesleniyoruz: Anayasamızın teminatı altında olan haklarınıza sahip çıkabilmeniz için, miskinlikten kurtulmak ve kanunî davranışlara ilgi göstermekten başka çareniz yoktur.

Yukarıları uyarmak, aşağıdan, halktan gelmelidir. Emekçi halkımızın temsilcileri saydığımız bütün okuyucularımızdan ve kuruluşlarımızdan, mitinge kaçar kişi ile iştirak edebileceklerini — Posta kutusu 354 İstanbul — adresine bildirmelerini önemle rica ediyoruz.

SOSYALİST

Namuslu düşünceden, kanunî davranışa !

Genel Kurmay Başkanı Cemal Tural'ın orduya yolladığı; Türk halkının ve Türk ordusunun gerçeklerine uygun olmayan emirname, bütün yurtseverlerin haklı tepkisiyle karşılaştı. Eli kalem tutan ve konuşma yeteneği olan namuslu aydınlar cevaplar verdiler.

Bu direniş, Türkiyenin sosyal mücadele tarihinde bir dönüm noktasıdır. Yalnız, düşünce alanındaki bu mert tutumun değer kazanabilmesi ve yararlı olabilmesi için, Anayasa ve kanunların dışına çıkmaksızın, davranış alanına da aktarılması gerekir.

Anayasamızın teminatı altındaki toplantı, gösteri, miting ve benzeri haklar kullanılmalıdır.

Faşizme ve emperyalizme karşı olan siyasî partilerin, sendikaların, gençlik ve kadın teşekküllerinin, inkılâpçı derneklerin, tüm yurtsever kuruluşların; bu konu üzerinde beraberce karara varmaları vatanseverlik borcudur.

Daha büyük Faşizm kıpırdanışlarına meydan vermemek için, bütün yurtsever kuruluşların girişeceklerі bu kanunî davranışlar; Türkiyenin bir Vietnam olmadığını da dosta, düşmana gösterecektir.

O. M.

M.B.K. nın

«Azameti ve İnhitatı»

(Ululuğu ve ölülüğü)

Hikmet KIVILCIMLI

27 Mayıs yaşıyor, Millî Birlik Komitesi öldü. MBK'sinin başlıca AZAMETİ: ULULUĞU, 27 Mayısın yaşamasındadır. Ancak, MBK'nin bir de "İNHİTAT" ÖLÜLUĞU" vardır: MBK ya şamamaktadır. Bu yaşamayış, "Herşey gelir, geçer" felsefesinin normal uygulanışı sayılamaz. Üzerinde gereği gibi durulacak şeydir. Onun için biz, MBK'nın Ululuğundan (Azametinden) çok, Ölülüğü (İnhitatı) üzerinde durmalıyız.

Bununla birlikte MBK'sinı iki yanıyla, Ululuğu ve Ölülüğü ile ele almadıkça, anlayışa varamayız. Son günlerde, özellikle Sol Cepheyi bulandıran, her türlü aykırılığı önleyen bütün o sosyal ve politik düşünce ve davranış yönsüzlükleri, sözde tartışma bocalayışları hep o en yakın pratiğimiz 27 Mayıs ve MBK olaylarını kavramakta gösterdiğimiz Küçükburjuvaca kendini beğenmiş vurdum duymazlıklarımızdan ileri geliyor.

Bu sütunlarda, MBK'nin Ululuğu ve Ölülüğü üzerine, hem birbirinden ayrı, hem birbirini bütümleyici sıra sıra yazılardan ilkine başlıyoruz.

BİRİNCİ BÖLÜM

MİLLÎ BİRLİK KOMİTESİNİN ULULUĞU

Millî Birlik Komitesinin Ululuğu herkesin gözü önündedir. Aşırı söze hacet yok, gibi gelir. Gene de, bu Ululuğun üç karakteristiğine değmeden geçemeyiz.

(Devamı 6. sayfada)

Petrol-İş grevi

Petrol - İş'in, Petrol Ofisi işverenine karşı açtığı grev halen devam etmektedir. Bugün'e kadar basında ve kamu oyunda büyük yankılar uyandıran grev, iki tezin doğmasına sebeb olmuştur.

1 — Grevi millî menfaatlere aykırı gören gurupun, gerekçeleri,

a) "Petrol Ofisi Millî bir kuruluştur. Grev bu kuruluşu, yabancı petrol şirketleri karşısında, zayıf düşürmektedir".

b) "Grev, daha gelişme çağında olan millî petrolcilüğimüze büyük bir darbedir."

c) "Petrol - İş yöneticileri, art düşüncelerle hareket etme durumundadırlar."

Demekte.

(Devamı 6. sayfada)

Güllüşah

(İhsani'nin yarısı)

O ZAMAN GÖRÜN

Efendiler, Beyzâdeler
De bakalım, vurun bizi.
Ne soran var, ne bir eden..
Devam edin, ıarın bizi.

★

Bölün, bölün bölük yarın,
Gözümüze perde sarın
Bizden yana olanların
Aleyhine kurun bizi

★

Başımıza möhür basın
Boynumuza ferman asın
Rahatınız bozulmasın
Yad illere sürün bizi

★

Üstümüze çöktün, yeyin.
Derimizi yüzün, geyin
İş istersek, "yoktur!" deyin,
Kovun, yerin, yorun bizi..

★

Dert üstüne dert alırız
Sanmayın böyle kalırız .
Elbet bir gün uyanırız
Siz o zaman görün bizi!

(Bu köşe "Güllüşah âşığı İhsaninindir", demiştik. Aşk Evreninin bir kutbu İhsani ise, öbür kutbu Güllüşah'tır. Onlar "Vahdet'i Vücut" (Varlığın Birliği) ermişlerindendirler. Ne ve kim ayırabilir ki, bu köşe ayırsın onları?)

Çin işi bomba..

Kızıl Çin'deı Kültür İhtilâlini Mao'nun emriyle güden Mareşal Lin Piao, 1959 yılı Vu - Han Kongresinde şöyle seslenmişti:

"Amerikalılar gibi 430 çeşit uçak yapmıya lüzum yok. Hattâ bizim askeri uçaklara bile ihtiyacımız yok. Bize bir atom bombası gerek. Bombaya kanat takıp uçurduk mu, 20 yıl kazanacağız." Yaşlı Mareşal Peng, rakibinin o sözü için: "Bu, memleketi iflâs ettirecek mânâsız bir böbürlenme" demişti.

En iyimserler, Çin'in 1965 ten önce Atom bombası yapamıyacağını düşünüyorlardı: TU - FAN çölünde 1963 yılı bomba patladı. 1960 yılı Çin'in ilk füzesi, geçen 28 Aralıkta da H bombasına benzer silâhı yüzlerce kilometreye sıçratıldı. Çinli, pahalı ve uzun yollar yerine ülkesinde bol olan ucuz Lithium 7 maddesiyle, bir kilo ağır Hidrojeni 200 dolara mal ediyor. Gerekli deuterium ve tritium'unu, patlarken kendisi üreten Çin işi bombasını başardı. Aşırı ihtiyatlara bakmadı. Çinli bilgin kendisini Devrimin askeri saydı.

Şimdiden Çin'in bombası ile 500 kilometreye giden füzesi hazır. 1969 bitmeden 3 - 5000 kilometreyi, 600 kilometre yukarıdan aşacak füzeler tezgâhta. Amerika, şimdilik Çin'den 12.000 kilometre uzakta bulunuşu ile teselli oluyor ve beheri 180 ton ağırlığında, 40 metre farlı, 10.000 kilometre çevreyi dikiz edecek O.T.H. radarlarıyla, Samos uydularıyla, Agena füzeleriyle nasıl korunacağını düşünüyor. Vietnam kasaplığı ile, belâyı başından uzak tutabileceğini umuyor.

Vietnam batağında

AMERİKA

Amerikan Emperyalizmi Hitlerden çok şey öğrendi: Harb ilân etmeden bir ülkeye asker çıkarıp, savaşmak Nazileri nereye götürdü? Amerikanın öğrenmekten kaçındığı ders bu. Amerikada Osmanlıların 1,5 milyon ermeniyi öldürmesi Genosit (insan cinsini kökünden kazıma) olarak suçlanıyor. O zaman 1915 yılıydı. 50 yıl sonra Amerika Vietnamda ne yapıyor? New - York Times gazetesinin Kuzey Vietnam'a ilk Amerikalı olarak sokulan yazarı Salisbury şunları yazdı:

"Kuzey Vietnamda Amerikan hedeflerinin sırf çelik ve betonlar olduğu ve insan

(Devamı 6. sayfada)

TÜRKİYE'DE SOSYALİSTLER KONFERANSI İÇİN:

ÇAĞIRI :

— SOSYALİSTLER KONFERANSI İÇİN ŞART —

Yapılacak ilk iş TİP'çiler, YÖN'cüler ve ESKİ'ler arasında, "Kişisel ve bencil" sayılan (gerçekte gene sosyal kökleri bulunan) eğilimleri bir yana bırakma yiğitliğini sineye çekmek, yalnız bilimsel sosyalizm ışığında antiemperyalizm ve geriliğimiz gibi pratik meseleleri konkretçe ele almak, ilkin sosyalist arkadaş ruhu ile tartışmak, sonra o tartışmayı ve organik sonuçlama perspektivlerini dört dörlü kategori sosyalistlere açmak olmalıdır. Onun için, en kısa zamanda, 1967 başlarında TÜM TÜRKİYE ölçü

(Devamı 6. sayfada)

Gelecek Sayılarda: **SABAHATTİN ALİ olayının içyüzü**

Dünya Olayları

LÜBNAN — Finans - kapital tuzaklarından İntra - Bank, halktan topladığı paraları ödiyemiyor. Ticaret mahkemesi iflâsına karar verdi, 14 Ekimde. Hükümet bir kanun çıkarttı: 4 Ocak gününden kendini kurtarırsa, ne âlâ. Kurtaramazsa, bütün eski, yeni İdare Meclisi üyelerinin, imzası olan kişilerin, hesap komiserlerinin, ve 18 ay öncesine dek, banka idaresine ve kontroluna katışmış kimselerin, taşınır, taşınmaz her türlü mal ve mülklerine el konulacak... Bizdeki gibi Şirket kodaman'arı vurgun yapsın, hükûmet onların açığını kapatsın yok. Vurguncular, bıyıklarını yalayıp mallarının üstüne rahatça yatamıyacaklar.

İSRAİL — Banka enflâsyonu İsraile de çarptı. 2 özel bankanın kontrolu ele alındı. Fazla kredi açmışlar. Geçen yıl gayrımenkul değerlerindeki alçalma iki bankayı çıkmaza sokmuş.. Alacakları (Tevdiatın % 5'i) Devlet Bankası ödiyecek... 1848 denberi İsraile 1 milyon 250 bin kişi gelmiş, 165 bin kişi çıkmış. 1966 da kaçanlar 10 bini bulmuş. Bunların yüz kişide 50'si Amerikalı, 20'si Avrupalı, 5'i Doğulu. Bunlar çoğu kadrodan oldukları için düşündürücü: İsrail mal ları sürüm yapmıyor.

LATİN AMERİKA — ile Amerika Birleşik Devletleri, kedi fâreyle oynarca oynamakta devam ediyor.

NİKARAGUA'da gene 20 ölü, 100 yaralı var. Somoza çetesi iktidarda. Başkanlık seçimine de gene kendilerini zorla kazandırmak için toplanırlar. Muhalif 500 kişi toplananları basınca, hükûmet tanklar yolladı. Muhalifler 50 yabancıyı rehin tuttu. Bunların 20'si amerikalı... Demek çete Amerikalıların emrinde toplanmış. Robert Kennedy bile: Şu talihsiz Nikaragua'ya bir insan hakları komisyonu gönderilse... diyor. Sıkı yönetim 31 Ocaktan 30 gün daha uzatıldı.

ŞİLİ'de Başkan Frei, tepede buluşmak için Vaşington'a gidecekti. 23 senatörün 3'te 2'si bu gidişi yasakladı. Frei Radyo ile Saray önüne çağırdığı halka: "Bana sövdüler. Ama görecekler" dedi. Kendisi 1964 yılı seçilmişti. 3 Hristuyan Demokrat partisi 1965 seçiminde 147 mebustan 82 sini kazandı. Enflâsyon her yıl yüzde 47,5 artarken yüzde 21'e düştü. Tarım reformu öne sürünce sağ kanat: "Komünizm tırmanıyor" çığlığını kopardı. Seçimde söz verdiği halde, bakını "Şilileştirmek" işini sulandırdığı ve Vietnam savaşında Amerikan dümen suyunda gittiği için sol onu savaş kışkırtıcısı ilân etti. Frei, Conson'a yaranmak üzere, Anayasa'yı değiştirecek bir kanun taslağı ile: Hükûmete Meclisi dağıtma yetkisi verecek. "Tekparti diktatörlüğüne gidiyor."

KÜBA — Fidel Kastro yeni bir tarım plânı ortaya attı. Bunda "Herkes her kesin emeğinin meyvasından yararlanacak..." Amerika, doğrudan ısıramayınca, Miami'de 25 bin kaçak Kübalıyı toplatıp gösteri yaptırtıyor. Ötede. Arjantin'e kıyılarını 200 mil açıklara dek uzattırıyor. Küba dışişleri: yarın Amerika da bu işi yaparsa, Küba kıyılarını kaplıyacak... diyor. "Ne eylemce, ne hakça böyle şey kabul edilemez."

U. S. AMERİKA: — Cumhurbaşkanı Conson'un gözdesi ve Senato Demokrat Sekreteri "Bobby" Baker yalnız 23 bin dolar (çeyrek milyon lira) vergi kaçırmış, 2 Bankadan 67 bin dolar (bir milyona yakın lira) çalmış, yoluyla... Mahkemeye 5 bin dolar yatırınca serbest geziyor. Amerika için âr yolu değil, kâr yolu önemli. Bu yoldan Savunma departmanı özellikle Yakın - doğu ile Lâtin Amerika'yı silâh deposu haline getirtiyor. Senato Komisyonunun raporuna göre her yıl 1952 - 61 lerde 3 milyar liralık silâh satılırken, 1966 yılı bu gizli satıs 20 milyarı bulmuş: "Uluslararası Lojistik Müzâkereler Bürosu" bu satışı yılda 15 milyarda tutmıya karar vermis.. Nedir geri ülkelerde hergün bir yangın çıkmasın? Amerikan vurgunlarının en kârlısı, silâh vurgunu. İnsanlık kanayacakmış.. Amerika yaşasın!

ALMANYA — Almanyada ısınmıya giden Türk işçileri Barometre. Herkes 1 Amerikan dolarının 1.620.000 alman markı ettiği 1923 yılı krizi korkusuyla kemerlerini sıkıyor. "Alman mûcizesi": yükünü aldı. Sanayi kapasitesinin yüzde 84'ü ile çalışıyor. Ruhr'da kömürün yerini petrol alıyor: bir yılda yüz kişide 11,7 si işsiz kalıyor 5 Almanda 3'ü buhran bekliyor..... Ulusal Ham Ürün'den yapılan ham yatırım 1964 yılı yüzde 14,5, idi. 1965 yılı yüzde 9,4 iken 1966 yılı yüzde 4 buçuğa düştü. Alman Maliye Bakanı Straus Alman işsizlerinin Şubat - Mart ayı 800.000'i bulacağını belirtti. Carlo - Schmid (Sosyalist Bakan) geçen pazar gençlere şunu bildirdi. "Bu ülkede mart ortası bir milyon işsiz saymayı beklemeliyiz."

Bu durumda kapitalizm ne yapar? Hitlerin yaptığını. Bir yanda geçen çar - şamba: Demir yol - Porta-Otoyolu için 500 - 750 milyon mark yatırıldı. Strans: "Enflâsyonu durdurup yerine ekonomi açılısım geçireceğiz" diyor. Bu yatırımları Hitler de yapmıştı. Netekim NPD (aşırı sağcı Millî Demokrat Parti) "Hayat sahası", "Eski anlaşmaları gözden geçirme" ve "Almanya her şeyden üstün" parolarını piyasaya çıkardı bile. Kokuyu alan Sovyetler Birliği Moskovadaki Fransız - İngiliz - Amerika elçi'erine verdiği notada: "Federal almanyada, bu yol elinde atom silâhı ile yeni bir Hitlerin fışkırmıyacağını kim garanti eder?" diyor.

Le Monde'un özel yazarı: "Niye bu yeni ve resmî ihtar?" "Esasta Sosyalist kamp için 31 Ocak diyor. Yâni Sovyetler. Batı Almanla alışverişe kalkan Rumanya ve Macaristan gibi Sosyalist devletleri uyarıyormus. Oysa, I'Expresse şunu yazıyor: "Erhard'ın (çekilen başbakanın) bıraktığı delikleri tıkamak için, Tarım, Savunma, Azgelişmişlere yardım, Sivil Savunma masraflarından 2.5 milyar mark kırıldı... B. Ed. Rehvvinkel (Tarım Federasyonu başkanı) açıkça, valizini alıp NPD'ye (Alman aşırı muhalefetini temsil eden partiye) geçme tehdidini savurdu." (5 Şubat). Match (21 Ocak), kısaca Schröder'in (Yeni Savunma Bakanı'nın), Hristıyan Demokrat Parti içinde amerikanvâri bir uzlaşma ile Başbakanlığa geleceğini haber veriyor... Demek, iş ciddî. Ama, Batılı Büyükler Çemberlayn okulundalar. Yeni Naziliğe de öyle yol açacaklara benzer.

Şimdi Bundesvvehr (Alman ordusu) topladığı gençlere Naziliğin "sosyal ekonomik, politik büyük problemlerini" öğretmek için 965'te düşünüp, 66 da ortaya attığı seminerle açıyor. 30 milyon insanın, 7 milyon almanın canına okumuş canavarlığın "objektif" etüdü için, Hitlerin 8 Kasım 1939 günü boğuk histerik histterik sesiyle çektiği nutukları günde 3 çeyrek saat dinletiyor. Ne çıkar mı? Almanlar diyorlar ki: "Bu memlekette insanlar halâ Hitler deyince onun otomobil yolları yapan kişi olarak tanıyorlar." Tıpkı Menderes deyince "Asfalt yollar yapan kişi" akla geldiği gibi. Ve Lübeck'teki gençler derneği Adler (Kartal) üyeleri, tokaları üzerinde, SS'lerin "Sadakatim Şerefimdir" parolasını taşıyorlar... Alman deyince bu teknik yaratıkları bizden matah bir uyanık ulus sanmıyalım.

YUNANİSTAN — Yunan Meclisinde 300 Mebusun 122'si Papaandreu'nun Merkez Birliği Partisinde, 90. P. Kanelopolis'in Radikal Millî Birlik Partisinde, Papaandeu, Geçici seçim Hükûmetine (Paraskevopulos) oy vermek için iki sart koştu! 1) KIR MİLİSLERİ denilen faşistleri silâhsızlandırmak, 2) Seçimi, bütün partiler temsilcilerinden bir komisyona kontrol ettirmek... İlerici EDA partisine ise, "Halk Cephesi" kurmıyacağını açıkladı.

EKONOMİ POLİTİK

Emperyalistler arası boğuşma

Amerikan süperemperyalizmi

Sovyetler Başbakanı ile, İngiliz Başbakanı, son haftalar, Avrupa Karakıtasında karmanyol oynarca mekik dokuyorlr. Ne oluyor? İngiliz Vilson, Kabinesinde "Asileri" temizledi: yerlerine hep "Ortak Pazarcıları" bakan etti. Sonra, 6 Karaavrupa ülkesine doğru paçaları sıvadı. Telâş neden?

İkinci Enternasyonal kocakarılarının ağızlarında geveledikleri bir "Süperemperyalizm" vardı. Onlara göre Süperemperyalizm, belki de yeryüzüne Hitlerin sonradan taklide çalıştığı "Bin yıllık barış" bastırırdı. Günümüzün Süperemperyalisti Amerikadır. Ne görüyoruz?

İkinci Cihan Savaşı bitince, Bütün Avrupa Emperyalistleri (ve Cihanın ileri geri Kapitalist ülkeleri) gibi İngiltere de, Amerikanın kucağına düştü. Amerika Süperemperyalist (Aşırı Emperyalist) oldu. Şimdi, bir yanda, Avrupanın Klasik sömürgeleri Avrupa Emperyalistlerini silkip atarlarken; ötede, Avrupa Emperyalistlerinin kendileri de, Amerikan Süperemperyalizmine karşı bir çeşit ekonomik "Kurtuluş Savaşı" açmak zorunda kaldılar. Vilson'u "tabanı yanmış it gibi" dolaştıran zor, bu savaşın keskinleşmesidir.

Amerikan Süperemperyalizmine karşı ilk isyan bayrağını açan Fransa oldu. İngiltereyi paçalarından yakalayıp Amerikan kuyruğunda sürükliyen safra: kendi kuyruğunda takılı sarkan "Ortak Evren: Commonvvealt" dediği: sözde bağımsızlaşmış eski İngiliz sömürgeleri idi. Amerikanın Dünya ölçüsünde dolarla yaptığı çapulu, İngiliz Sterlin alanında yapmakla avunuyordu. Vilson 1961 yılı şöyle diyordu: "Düsseldorf'ta (Alman şehrinde) çamaşır makinesi satmak için, Ortak - Evren dostlarımıza ihanet etmek haksızlık olur." Hırsız İngiliz, büyük haydut Amerikayı destekliyordu.

B) ORTAK EVREN İHANETİ VE ÜRETİM

Gel zaman, git zaman, Amerikan kuyruğunda Dimyata pirince gideceğini uman İngiliz emperyalizmi, bir de baktı ki: evindeki "Ortak - evren" Commonvvealt" pirincinden oluyor. Son on yıl içinde, İngilizin girmem dediği Ortak - Pazar'la olan alışverişi 2 kat arttığı halde, kendi Ortak - Evreniyle olan alışverişi yerinde sayıyordu. Aynı Ortak - Evren'in İngiltereyle olan alışverişi yerinde saydığı halde, Amerikayla olan alışverişi 2 kat artmıştı!... Böyle bir denklemin sonucu ortadaydı: İngiliz Emperyalizmi, Amerikan dost kazığı ile, Ortak - Evren'den dışarıya atılıyordu.

Bu ekonomik amerikan kazığı, politikada büsbütün çuvala girmez mızrak oldu. İngiliz Ortak - Evrenindeki ülkeler, Amerikan kuyruğu yalamakta ingilizi aştılar: Kanada, Endonezya ile İngiliz Borneo'da çatıştıkları gün Endonezya'ya uçak sattı; Avusturalya, İngilizin karışmadığı Vietnam'a, Amerika kuyruğunda asker gönderdi; Nijerya, İngilizin girmediği Ortak - Pazar'a bağlandı; Rodezya, İngilizin başına belâ kesildi.. Bütün bu ve benzeri "Ortak - Evren bağımsız politikaları" altında Amerikan süperemperyalizminin yattığını İngiliz daha fazla görmezlikten gelebilir miydi?

Onun üzerine 1963 yılı aynı Vilson şu baklayı ağzından çıkardı:

"Amerika bizi her batağın içinden kurtarmak için birebirdir, diyen o rahatsever doktrinden daha tehlikeli kuruntu olamaz. Gayri, İngiltere'nin dünyadaki sözügeçerliği, üretim yapabildiği ölçüde var olacaktır." Amerikan kuyruğu yalamakla gününü gün eden bütün çakalların kulaklarına küpe olması gereken bu eski kurt İngiliz sözü ne demekti? Şu demekti: üretim yarışını yitiren ülke, en kaşarlı Emperyalist Devlet bile olsa, diri diri yenilmiye mahkûmdü!

İngilterenin Ortak - Evren dururken, Ortak - Pazar'a girmiye kalkışması: yalnız yukarıdaki bezirgân çıkarına ve politika ihanetlerine dayanmaz. Daha doğrusu o bezirgân ve politika kompleksleri dahi, gelirler, üretim temelindeki durumla bağlanırlar. İngilizin Ortak - Evren'ini Amerikayla alışverişe zorlıyan sebep, Amerikanın keşif ve icatlarla teknik ilerlemeleri tekelinde toplıyarak öteki Emperyalistleri haraca bağlıyacak rekabetler yapışıdır. Herkes Türkiye değildir: Almanyada 100 dolar olan malı Amerikadan 200 dolara alsın. İngilizin sömürgesi (Ortak - Evren'i) bile, ucuz bulduğu yerden mal alır. Aldığı zaman da, İngiliz ona, kızmaz ben daha ucuz mal neden yapamıyorum, diye, toparlanır..

C) İKİ TEKNİK İHTİLÂL

Son yıllarda, üretim temeline korkunç teknik ihtilâller girdi ve giriyor. Avrupalı Emperyalistlerin gözlerini faltaşı gibi açan son iki teknik ihtilâl: 1 — Süpersonik (Sesaşırı) uçaklar, 2 — Ordinatör (buyurucular) veya İnformatikler (duyurucular) adını alan akıllı hesap makineleridir. Bu Elektronik beyinler olmasa, o Süpersonik uçakları yapmak yüzyıllara kalıyor. Bugün, Sovyetler bir yana, Empeyalist dünyada Ordinatör yapan ülke Amerikadır. Süpersonik uçak yapma imtiyazı da Amerikanın elindedir. Keşif - icatları Avrupalı kafası yapsa bile, kapitalist düzenin çıkarcı ruhu ile, keşif - icat yapanları parababası Amerika satın alıyor.

İngiliz, kendi başına bu işin altından kalkamayınca Fransızla anlaştı; 1962 Kasımdan beri Concorde adlı bir süpersonik uçak yapmıya giriştiler. Az kalsın iflâs ediyorlardı. Çünkü, Amerika daha 1958 yılı B (Boeing) ve L (Lockhead) firmalarını destekliyen FAA (Uçak Federal Ajansı) teşkilâtında 24.000 memur çalıştırıyor ve Devletten milyarlar sunuyor. Avrupaalı bu işe izzeti nefis yarasıyla girmişti. Amerika Devleti rantabilite (irat getirirlik) hesabı için 1963 yılı para verdi. 2.000 B ve 1575 L uzmanı 9 eylülde (1966) 8.000 sayfalık inceleme rapporlarını sundular (sıkı muhafaza altında): 25 Hava Kumpanyası, maket üstünde 110 sipariş verdi. Boeing'in 2 - 707 uçağı tutuldu.

Şimdi, Süpersonik uçak gerçekleşince 130.000 iş mevkii doğacak ve 10.000 işletme malzeme yetiştirecek. Bir uçak 35 milyon dolara (İstanbulun bir yıllık bütçesi). Ancak 200 uçak satıldıktan sonra kâra geçilecek. B. firması, Devletten aldığı 4,5 milyar dolar (3 yıllık Türkiye bütçesi) ödüncü, ilk uçağı teslim ettiği 1974 yılında ödemiye başlayacak.

İKTİSATÇI

Çin Halk Cumhuriyeti

Kızıl Bekçiler

Sovyetlerin 21 inci Parti Kongresinde alınmış 1959 Ocak kararlarını kendilerine siper eden Çin kapıkulları, "Kızıl Bayrak" gazetesinin yazdığı gibi: "Mao Tse Tung'ca güdülen Merkez Komitesini devirme amacı ile tüm revizyonist bir "Program" kotarmışlardı.

Dr. HİKMET KIVILCIMLI

1966 ortalarından beri, Çinde bir "kızılca kıyamet" koptu. Yumruklarını sıkmış çoluk çocuk "Kızıl Bekçiler", sokaklara "Kültür İhtilâli" taşırıyorlar. Kapitalist dünyada da "Asi gençlik" var; süzme salon züppeliğidir, bitli bitnik adlı ekzistansiyalizm var, alaf-ranga dervişliktir. İki olay hiç benzeşiyor mu? Kapitalizm; Çin olaylarına bakınca, kendisini aynada görüyormuşça bir sevince kapıldı. "Asi Genç'ik" nasıl, Emperyalizm çağındaki Kapitalizmin yozlaştırıcı bir Kıyamet alâmeti ise, "Kızıl Bekçiler" hareketi de tıpkı öyle, "Sarı" dünyanın çöküş alâmeti olamaz mı?

Çindeki olayları kavramak için, 1917 denberi köprülerin altından geçmiş suları hatırlamalıyız. Sovyetler birliği, kendi şartları içinde tek başına bir Sosyalizm dünyası yaratmak zorundaydı. Orada, Partinin demir disiplini, yığınların insiyatifini, bütün isteklere, teşviklere rağmen, kimi zamanlar, çoğu burjuvalarca alay konusu edilecek kertede otomatlığa doğru yaklaştırmıştı. Kapitalizm sırasında grevler, gösteriler, ve ilh. sınıf savaşının kaçınılmaz ve anlaşılır biçimleriyle. Sovyetler Devrimi başarıya ulaşınca, artık yığınlar, kendi iktidarlarına karşı, işçiler işçi sınıfına karşı savaşa mı geçeceklerdi?

Öyle bir davranış, güç israfı ve anarşi yaratabilirdi. Parti, çalışan sınıfların en bilinçli öncü örgütü idi. Parti buyuracak, Sendika ve benzeri örgütler ayarlıyacak, yığınlar uygulıyacak - lardı.... Stalin çağında, Parti disiplini, Partinin başına geçenleri "Proletarya Diktatörlüğü"nün etiyle, yaşıyan üstün insanları durumuna dek çıkarttı. Burjuva Toplumunda Devlet insanüstü idi. Sovyetlerde Parti, Devlet içinde bir Devlet oldu. Çivi çiviyle sökülece ği için, Tarihsel görevi Devleti kaldırmak olan Sosyalizm, Devlete karşı kuşkusunu, Partiyi Devlet üstüne çıkarmakla tatmin etti. Bu yol Parti doruğuna tırmanabilen kişiler, Tanrının yeryüzündeki gölgesi olan Devletin de üstüne çıkınca, otomatikman Tanrılaştılar. Hâlâ, kolay kolay kurtulunamamış bulunan "KİŞİ TAPINCI" hastalığı yayıldı. Böylece, Sovyetler Sosyalizminde yığınların insiyatifi (Teşebbüs gücü) Partinin demir disiplini çevesinde. liderlerin ÇELİK (Stalin) leşmesi biçiminde kendini göstermekle yetindi.

Sovyetlerde, burjuva uzmanlarını kullanma zarureti, ikinci hastalığa karmakta gecikmedi: BURJUVA AYDINLARININ KÜLTÜR İMTİYAZLIĞI!.. Gerçi prensip olarak, herşey gibi, kültür de kamulaştırılmıştı, yığınlar içindi. Ama, yığınlar kültürlüleşinciye değin, "kültürlü" aydınlardan ihanete kaçmıyanlar, çeşit çeşit imtiyazlarla doyurulup, (İslâmlıkta parayla müslüman olan Müellifetül - kulûb kişileri gibi) satın alındılar ve imtiyazları ölçü - sünde Üst - İnsan durumun da pöhpöhlendiler. Yüksek ücret onların, lüks konfor onların, geniş ün, parlak se ref onlarındı. Kapitalizm en ufak orijinallik gördüğü aydını, kendi atmosferine sokar sokmaz "Büyük Adam" yapmıyor muydu? Bilimde geri kalmak: Emperyaliz - me yenilmek; Devrimi kurban etmekti. Burjuva aydınına Kapitalizmde sağlanan üstünlük, Sovyetlerde de sağlanmalıydı. Bir şairin, bir sanatkârın, bir bilginin "Sovyet milyoneri" kesilmesi yadırganmadı.

Aydını imtiyaz'andırmada, bir "Sosyal fayda mülâhazası" da öne sürülebilirdi. Kültürlülere imtiyazlar sağlamak, alt yığınlarda kültür imrenişi ve özenişi yaratabilirdi. Burjuva ilericiliği böyle olmuştu. Ama, aydınlarda da, burjuva kültürüne has, o halka yukarıdan bakış eğilimini kışkırtmaktan geri kalmıyabilirdi. "Doktor Jivagolar" ve daha niceleri uyduruk kahramanlar değillerdi. Kültür denince, akla Burjuva kültüründen başka şey gelemez miydi? Yarım yüzyıllık Sovyet kültüründe Bilim, nükleer gücü az kalsın Kapitalizme kaptırıyordu. Sanatta, kaç tane yeni Gorki yetişti? Gorki, ömründe "Alt dip" çamuruyla verem olduğu ölçüde Gorki ol muştu. O, sözcüğün özel anlamıyla bir "Aydın" mıydı? Pek söylenemez. Gorki'nin topuğuna varamıyan nice Sovyet yazarı, bir zaruret gereği kendilerine bağışla - nan burjuva imtiyazları ile tavuslaştıkça, kendisini bir Gorki yerine koydu. Şiir on ların roman onların, konfor on'arındı. Burjuva aydınlarını andıran kültür imtiyaz lıları öylesine şımartıldılar ki, ortaya aydın kişi Tapıncı diyebileceğimiz, bir kültür anomalisi, aydın urlaşması, iktidar rahatlığına kanıksamış kadrolar türedi. Kültür sanki yığınlar dışında, aydınlara has, yığınlara zıt bir olay mıydı?

Çin, İhtilâlden beri, aydın kadrolarında beliren iktidar hastalığını (iki Sovyet hastalığını) ortadan kaldırıyor. Sovyet Sosyalizminde; ya Parti cihazı kişi tapıncı ile bir gün kaskatı kesilirse, onu kim düzeltecekti? Stalin'in son günlerinde başa gelenler bir az böyle oldu. İngiliz tilkileri: "Neye Stalin'i sağlığında tenkit etmedin?" dedikleri vakit, Kruşçof'un "Sıkı mıydı?" karşılığını verişi Kişi Tapıncının nerelere varabileceğini anlatır. Gene Sovyet Sosyalizminde Aydın tapıncı var. Şair, Romancı, sanatkâr gibi, epeyce sade suya imtiyaz almış parlak kişiler, kültür dünyasını kendi kastlarının geçim dünyası haline getirirlerse, onları kim düzeltecekti? Binlerce himaye, teş vik altında bile, Gorkilerin bir türlü gereği denli aşılanmaması bunu gösterdi.

Çin, gerek Partinin (Komünist Partisinin), gerek Devletin (Sosyalist Devletin), gerekse kültürlü "Yüksek kişilerin" (Parti - Devlet - Kültür adamlarının) yozlaşmalarına karşı: yığınların ve halk içinde en az kaşarlanmış, en temiz, en fedakâr, en enerjik olan gençlerin dinamizmini ve teşebbüs kabi'iyetini harekete getiriyor.

Bu davranışı batılı Emperyalist bilginler anlıyamaz. Uçkur peşkir edebiyat çıları alaya alabilir. Sosyalistlerin bile, bıyık altından sırıtmaları mümkündür. Partiyi kim düzeltecek? Gene Parti. Devleti kim düzeltecek? Gene Devlet. Aydını kim düzeltecek? Gene sayın aydın... Bu bir havlı totoloji oluyordu. Her hâlde, hayatın gerçek tepkisi olamıyordu. İnsan zaaf ları, kişi kayırmalarını kaçınılmaz kılıyordu.

Çin ne yapıyor? Parti, Devlet, Ordu ve Aydınlar içinde bir kabuklaşma, yozlaşma mı belirdi? O yozlaşmayı yığınlar düzeltebi'ir diyor. Partiyi, Devleti, Kültürlüyü yoktan var eden güç yığınların tutumu olmadı mı? Memuru, aydını, askeri doruğa yükselten yığınların ta kendisidir. Parti, Devlet, Aydın sapıtırsa, çıktığı yumurtayı beğenmezse, burjuva nankörlü - ğüne kapılıp, kerameti kendinde bulur, kendini bulunmaz hint kumaşı sayarsa, ona karşı gelecek en tabii güclerin en gür kaynağı, halk yığınları ve nasırlaşmamış gençlik olabilir.

Çin, kapıkulu ruhlu "Dev letlüları" (Büyük memurlar) ve "Kültürlüları" (Aydınlar). Mao'nun koyduğu prensipler savesinde iktidara geçer geçmez, Mao'dan vakalarını kurtarmıya özen diler. Kapıku'luğunu felsefeleştirmiş Konfüçyüs ülkü süne kavdılar. Oysa Mao, kişi olmaktan çıkmış, yeni bir devrim anlayışı ile 1959 yılı Mao'culuğu "Düzeltme: Revizyonizm" hevesleri, Mao'nun verine Lu ve Teng' in geçirilmesinden cesaret buldu. Bu, Mustafa Kemal' in hastalığında, Bayar Fi - rans - kapital hizbinin iktidarı alısına benziyordu.

Çin halkının adam ettiği bir avuç parlak yazar, suyun başını kesmiş general, Siyasi polis, hatta Kızıl Milis ve Belediye polisi gibi aydın ve kapıkulu kodaman lar, Sosyalizm demek biz demekiz, demiye başladılar. Komünist Partisi liderleri, ekonomi sektörü ve Sendika kodamanları bu revizyonizmi sinsice destekliyorlar dı. "Yaşasın Mao!" perdesi ardında, Mao'nun prensiple rini kendi küçük burjuva büyüklük delilliklerine sapıt tırmak istiyorlardı. Sovyet tecrübesi onlara hiç bir ders vermemişe benziyordu. "Çingeneye Padişahlık ver mişler, ilkin babasını asmış" dedikleri durumdu bu.

Sovyetlerin 21 inci Parti Kongresinde alınmış 1959 Ocak kararlarını kendileri - ne siper eden Çin kapıkulla rı, "Kızıl Bayrak" gazetesi nin yazdığı gibi: "Mao Tse Tung'ca güdülen Merkez Komitesini devirme amacı ile tüm revizyonist bir Prog ram" kotarmışlardı. Parti liderleri ve Parti yazarları, bir Komünist asilzadeliği es tiriyorlardı. Oysa karşısına Parti de çıkarılsa, Mao gürültüye pabuç bırakacak in san değildi. Daha 1942 yılları: "Yennan'da Edebiyat ve güzel sanat konuşmalarına karışmalar" yazısında, Ka'em ve Parti efendilerine yumruğunu indirmişti. Bu efendiler, "Partili" olmayı, kendileri için dokunulmaz - lık sağlıyan bir asalet rüt - besi sanıyorlardı. Mao o gi bilere diyordu ki :

"Bir çok Parti üyeleri, ancak teşkilât bakımından, o da tam olmıyarak, hatta İdeoloji (fikir) bakımından hiç te öyle olmıyarak, Parti üyesidirler... B'zim vazifemiz onlara şöyle bağırmakdır "Sizin ardınızdan gitmek Büyük Arazi ve Emlâk sahiplerinin ve büyük Burjuvazinin ardından gitmek olur. Bu durum Partiyi öldürme tehlikesini göze almaktır!"

Fikret, Türkiye için: "Kanun diye, kanun diye, kanun tepelendi" demişti. Çin "Kültürlü - Partilü - Devletlü" ları da: Parti diye, Mao diye, Partiyi ve Mao' yu tepelemek istiyorlardı. Bu efendiler nasıl tenkit edi'eceklerdi? Kıllarına dokundurmamak için 90 dere den bulanık sular getirip, karşısındakileri lâf gerizin de boğmanın esnafıydılar. Onlar lâfla tenkit edilemezlerdi. Stalin usulü giz'i polis tenkilleri de müzeye kal dırılmıştı. Zaruret değildi. Çin, milyara yaklaşan bere ketli nüfusuna yakışır insancıl metotlarını, sapıkları tenkit alanında dahi başarıyla uyguluyor.

"Sosyalist" sözcüklerle, küçükburjuva davranışla - rını haklı çıkartma dema - gojisi, Çin'in tanımadığı oyun değildi: "Kurtuluştan beri bir yıl, bir ay, bir gün geçti mi ki, kültür cephe - sinde sınıf savaşı kendini göstermemiş bulunsun?" diyor. Jie Fangjun (4 Mayıs 1966 günlü "Kurtuluş Ordusu" gazetesi). Bu savaş gerçek DEVRİMCİ TENKİT" ile yürütülebilirdi. Devrim, kürsü sosyalizminin horoz dövüşü değil, kıyasıya YIĞINLARIN DAVRANIŞI'dır. Sapıklara karşı gösterilecek davranış: "YIĞINLARIN TENKİDİ" olabilirdi. Ve halk yığınları, onlarca yıldanberi, maddi üretim araçlarını elde etme yi nasıl bildilerse, şimdi "Artistik üretim araçlarını", ele geçirmeyi de başaracak lardı. "Sosyalist kültür alanını kaplamak işçilere, köylülere ve askerlere düşüyor" ("Çin Edebiyatı" no. 3, 1966) idi. Kimi yanlışlar mı olurdu? Herhâlde "Kültür" göklerinde süslü tavus kuşları gibi kabaran teyciklerin kıvırdıkları yan lışlardan daha çok, daha pis ve daha kısır ve kancıkça olamazdı yığınların yanlış - ları. Davranışın akışıyla, de nize katılan kirli ırmak gibi kendiliğinden durulurdu. Sosyalizm yığınlara inan - maktı.

İşte buna "Devletlü - Kültür'ü" kapıkulları gelemiyorlardı. Gerekince ellerine kızıl kaplı Marx - Lenin deyişlerini tanık tuta - rak SABOTAJ yapıyorlardı. Pekinde çıkan "HALK Gazetesi" yazıyor: "En son öylesine oldu ki, büyük işletmelerle, fabrikalar, kimi hatta çoğu Kızıl Milisler, üretimi durdurarak, tortuklan mevzileri bırakarak kaçtılar." 10 Ocak günü Pekin radyosu açıkladı: Mao' nun çizdiği yola içerliyen "Yetkili" lerin kışkırtmasiyle Seçuen'in başkenti Cengtu'da işçiler işi durdurdu - lar. O yüzden, bir çok belediye polis merkezleri kapandı. Binlerce kişi tutuklandı.

1942 yılları, Çankayşek'çi Kuomintang partisinin ihanetlerine karşı, Japon saldırısına karşı tek cephe kurulmuştu. Bu cepheye her katılanın sosyal içi kestirilemezdi. Bunlar, iktidar ra hatlığına kavuşur kavuşmaz Konfüçyüs'ü Marx'la harman edip kaşarlanmış halk düşmanlıklarını "Devletlü" ve "Kültürlü" hazretlerinin maskesi altında haklı çıkarmak derdine düş tüler. Bir çeyrek yüzyıl son ra Çin Millî Kurtuluş ruhunu yozlaştırabilecek olan o küçükburjuva ve burjuva kabuğunu yırtıp atmak gerekti.

Kü'tür İhtilâli deyince, tatlı su sosyalistleri onu bir edebiyat ve güzel sanat hevesi sandılar. Kültür ihtilâli: EKONOMİDE verimi bal talıyan, Politikada halka yukarıdan bakan, kültürde: küçükburjuva duygusallığının kendini beğenmiş misti - sizmine sapan kapıkulluğunu YIĞIN ateşile yakıp yıkamaktır.

BİZANTİZM Mİ, SOSYALİZM Mİ?

(Başyazıdan devam)

Böylesine yalın kat, böylesine açık bir gidiş ve güdüş ülkesi olan Türkiye de, ne yapmalıyız? denince, Ne görüyoruz? kuru "Tartışma."

Bayan Boran çıkıyor, "Sosyalist bir Sosyolok olarak" (1 Ocak 1967: Dönüşüm'de) diyor ki: "Evet, iki aşamalı Devrim teorisi, Sosyalist literatürde tartışılır. Ama, her az gelişmiş ülkenin koşulları ayrı tartışılmalıdır."

Bizim şu ülkenin ayrı sayılan "koşulları" nelerdir?

Bay Kafaer kalkıyor, "Plâncı bir dev'etçi olarak" diyor ki: "İşçi sınıfının devrimci niteliğine güvenen asıl biziz. Tartışmalı olan, hâkim tezat "Proleter - Sermayedar" tezaddı değilken, iki aşamalı bir devrim stratejisi mi izlenecek, bir aşamalı bir devrim stratejisi mi izlenecek? Devrimci sınıf ve tabakaları harekete geçirmek için kullanılacak ana kaldıraç nedir?" Kullanılacak "Kaldıraç" hangisidir?

İki taraf ta İşçi Partili. "İşçi sınıfının devrimci niteliğine" güveniyorlar. Eksik olmasınlar. Ama, "İşçi Partisine Uyarmak için uyanmalı", "Sosyalistlerarası Konferans" diye bir takım "Kaldıraçlar" teklif edilmiş. Böyle pratik işler, "Üstâdleri" hiç ilgi'endirmiyor.

"Sosyalist Sosyolok" hanım: "Tarihsel bilime dayanan demokratik öncülük"; "Plâncı Devletçi" bay: "Partimiz saflarında sıklaşan işçi sınıfının eğitilip önderliği", sakızlarını çiğneşip, mevlevi dervişleri gibi "DÖNÜŞÜYORLAR."

Oysa bugün TİP'in önündeki konu: "Devrim" değil, (bir zamanki üye akını yerine) başlamış üye kaçışıdır. Bunda küçükburjuva yapımız kadar, düşünce ve davranış kıtlığımızdan gelme eğitimsiz'ik te rol oynuyor. Bay Aybar kitap ve dergi yasaklıyor, düşünce adına, Malatya kongresinde Bayan Boran, eğitimin "eylem" içinde olacağı bahanesiyle, eğitim kararı alınmaması gerektiğini "ispatlıyor." Kongre ertesi, teşkilâtta her türlü eğitim çabası yasaklanıyor. Neden?

Çünkü, eğitim teklifi "Eskiler"den gelmiş. Eskiler "Evlem dışı eğitim" mi öne sürmüşler? Tam tersine. Öyleyse, Eskiler neden bu denli "Tü kaka?"... Çünkü... burjuvazi "Kaka!" demiş... Kandırmak mı? bu mantık, ne yazık ki Sabahattin Âli'yi ve Nâzım Hikmeti yemiştir. Son pişmanlık para etmez.

Baş Yazar: Dr. Hikmet KIVILCIMLI — Sahibi ve Yazı İşlerini fiilen İdare eden: Suat Şükrü Kundakçı — Tel: 27 02 33 İST.Adresi: P.K. 354 İSTANBUL — Basıldığı Yer: Seri İş Matbaası - Sirkeci Ankara Cad No. 107 İST.
Abone Türkiyede Dışarda
Yıllık 12 24
İlân Özel Tarifeye göre

DÜŞÜNCE

Sosyalizm nedir?

(Geçen sayıdan devam)

Dr. HİKMET KIVILCIMLI

2 — Türkiyede Milliyetçilik: Sosyalizmdir.

Türkiyede de, işçi sınıfımızın bayraklaştırdığı bir çok Sosyalistler, burjuva aydınları oldular. Daha tipik örnek: Türklere türkçülüğü öğreten Ziya Gökalp en katışıksız burjuva ideoloğu idi. Ömrünün sonunda tüm düşüncelerinin muhasebesini dürütsçe yapar yapmaz, ne buldu? Nice kafasını işletmiyen sağcıya ve şarlatan solcuya (hele Kadroculara) parmak ısırttı: Türkiyede sosyalizm den başka gerçek milliyetçilik olamıyacağını sezdi ve bu doğruyu açıklamakta sakınca görmiyen bir sosyalist olarak öldü.

Millî Kurtuluş hareketimiz, Mustafa Kemalin unutulmaz devimi ile: "EMPERYALİZME VE KAPİTALİZME KARŞI" çıktı. Kapitalizme karşı olan ilericilik: SOSYALİZM'den başka ne olabilirdi? Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne kotarılan ilk "HALKÇILIK PROGRAMI" bilinen Sosyalizm sözcüğünü "HALKÇILIK" diye tercüme etmekten başka bir şey değildi. Kapitalizmin bir başka düşmanı daha vardı. Derebeğilik gericiliği. Kuvayımilliyeci Mustafa Kemal'in Derebeği veya gerici o'duğunu kimse iddia edebil di mi? Hayır.

Türkiyede Sosyalizm düşmanlığı, Modern Toplum düşmanlığı oldu; ülkemizi dünyanın en geri derebeği artığı durumuna sokmak istedi. O yüzden, Türkiye de, Bâbil çağından kalmış Tefeci - Bezirgânlığın, Finans - Kapital köleliğine karşı MODERN TOPLUMU savunmak, Tarihin bir cilvesi olarak sosyalistlere düştü. Batıda modern KAPİTALİZM'in gerçekleştirdiği VATANSEVERLİK ve MİLLİYETÇİLİK, Türkiyede sosyalistlerin boyunlarına borç oldu ve oluyor.

3 — Bilimsel Sosyalizm: Modern Sosyalizmdir.

Bilimsel Sosyalizmin: "Son amacı, modern Toplumun ekonomi kanunlarını örten peçeyi kaldırmak" (Karl Marx: Das Kapital, c. I. I. Önsöz) idi. Bilimsel Sosyalizm kurucuları için "Çağdaş Tarih", "Çağdaş Siyaset", "Modern Tarih" çerçevesi, bilim disiplini oldu. Engels, problemi daha çok Sosyal POLİTİKA açısından ele alarak dedi ki: "Modern Sosyalizmin temeli, her şeyden önce göze çarpan iki şeyin ürünüdür: bir yandan sınıf zıtlıklarının ürünüdür, (Modern Toplumda bir zıtlıklar mülk lülerle mülksüzler, ücretli işçilerle burjuvalar arasında vardır), öte yandan, modern Sosyalizm üretimde egemen olan anarşinin ürünüdür." (F.E.: Anti - Dühring, Önsöz)

Bir ülkede, kestirmece:

1 — Üretim anarşisi var mı?

2 — İşçi - Patron zıtlığı var mı?

3 — Mülklü - Mülksüz zıt lığı var mı?

Varsa, Sosyalizm kaçınılmaz problemdir. Problemi diyalektikçe tersine çevirelim: bir ülkede her ağız bir SOSYALİZM mi konuşuyor? Orada (Üretim anarşisi — Sınıf zıtlığı — Mülk zıtlığı) var demektir. Bu anarşi ve zıtlıkları Sosyalistler icat etmezler. Sosyalistleri icat eden o anarşi ve zıtlıklardır.

Sosyalistleri yeryüzünden kaldırmak mı istiyoruz? Üretim Anarşisi ile Sınıf ve Mülk zıtlıklarını dün yada yok edelim. O zaman da, kendimizle birlikte, bütün Dünya SOSYALİST olmuş olur.

SOSYALİZM'in ÖZÜ de, kısaca budur.

TÜRKİYE'DE SOSYALİST KONFERANSI İÇİN

ÇAĞIRI

(Baştarafı sah. 1 de)

sünde bir SOSYALİSTLER - ARASI KONFERANS toplanmalıdır. Konferansa egemen olacak ruh ve madde: kategorilerden ve bölümlerinden hiç birisinin, şimdi Bay Çetin Altan'ca yerilen, şu en az ilk üç dekadan, küçükburjuva rezilctini yanlarına uğratmamaları, ruhu ve maddesi olmalıdır:

1 — Kimse dalga ve hayâl geçmiyecek,

2 — Kimse kendini övmiyecek,

3 — Kimse kendisinde büyük liderlik vehmetmiyecek.

Bu 3 ana davranış TİP'çe, YÖN'ce, ESKİ SOSYALİST LER'ce içtenlikle ve açık seçik benimsenirse, Bay Çetin'in korktuğu: "Üç kişiyle yeri göğü oynatmak" ve "İki karmaşık yazıyla meseleleri çözümledik sanmak" kendiliğinden imkânsız kalacaktır. Üç dört kategori sosyalistin, ülke ölçüsünde bir araya gelmeleri "üç kişinin üç şey konuşması" olmaktan çıkacaktır. Her şey, derli toplu modern metodlu bir SOSYALİST KONFERANSININ kararlarına bağlanacağı için, "İki karmaşık yazıyla meseleleri çözümleme" hastalığımız kökünden kuruyacaktır. Bir anda, kişi sürtüşmeleri, Eski - Yeni suçlamaları, İşçi sınıfı - Antiemperyalizm çelişkileri, bugünkü boyutlarını olsun yitirecektir.

Birinci aşama olarak, (TİP — YÖN — ESKİLER) derlenişinde en büyük feragat, iyi dilek ve anlayış örneği, başta TİP'çiler gelmek üzere YÖN'cülerden beklenecektir. Daha doğrusu TİP ve YÖN bu işi ciddiyetle ele alırsa, en güç adım atılmış sayılabilir. Yeter ki, TİP'çiler de, YÖN'cüler de, -Allah rızası için, diyelim,- TİP'çiler de, YÖN'cüler de, -Allah rızası için, diyelim,- Bay Çetin Altanın öne sürdüğü: Dalgacı hayalciliği, kendini övmeyi, büyük liderlik taslamayı sonuna dek Şeytan taşlarca üzerlerinden ve çevrelerinden kovalamayı bilsinler. Tabiî, Eski Sosyalistlerin o üç başlı rezilctten zemzemle yıkanmadıklarını, kendilerini terleterek, hatta derilerini törpüliye, kazıya o gibi kirlerden arınmya çalışmaları gerektiğini unutmuyoruz.

— PRENSİP SAVAŞI ve SOSYALİST KARDEŞLİK —

Sosyalistler arası HALKÇILIK CEPHESİ kurmak: prensip savaşlarını durduracak değildir. Tam tersine, sosyalistler arası dağınıklık, her türlü tartışmayı prensip çığırından çıkarıp yozlaştırıyor. Küçükburjuva çevresi, kompleksler cephaneliğidir. Tartışacak prensipten yoksun kaldığı ölçüde, olmıyacak sigara izmaritiyle en büyük atom pilini yaratır. Ayrı elemanlardan derleşik olsa da bu pil, düşünce ve davranış eleştirisinden en verimli ve sürekli sosyalizm akımını sağlar. Namık Kemal'denberi söylenen: "Doğrunun yıldırımı, düşüncelerin çarpışmasından doğar" sözü, yüzyıl sonra olsun bu toprağın hiç değilse sosyalistleri arasında gerçekleşir.

TİP ve YÖN gibi yeni güçler yanında ESKİ Sosyalistlerin "Kaç tümeni var?" demiyelim. Eski adsız birikimin mirasyediliğine düşeriz. Fincancı katırlarını ürkütme bahanesi de çağını yitirdi. Netekim şimdi başka bahane uyduruluyor: Eskilerin kırgınlıkları ile yeni Kuşakların kulak tozları, hatta ödleri patlatılmak isteniyor. Aşağısı sakal, yukarısı bıyık diye tükürülmediğinden cür'etlenilmesin. Hikmet Kıvılcımlı: Nâzım Hikmet'e ve Kerim Sadi'ye ağır saldırmış... Kerim Sadi: Hikmete ve Nâzıma verip veriştirmedik şey bırakmamış.. Nâzım, daha "şâirane" sözü gümüş sayıp, davranış altınlarıyla onlara taş çıkartmış.. Bu, madalyanın bilinen bir yüzüdür.

Kimsenin bilmediği, bilenlerinse, yeni Kuşaklardan sakladıkları madalyanın inanılmaz öbür yüzü vardır: O "üç silâhşör" Eski sosyalist, birbirlerinin yaraladıkları ölçüde sevmeği öğrenmişlerdir. Teoride ve pratikte birbirlerinin yanlışlarını yalın kılınç delik deşik etmekte gözlerini kırpmıyan bu üç insan, ilk buluşmalarında, çocuksu şen kahkahalarla kucaklaşmaktan bir gün geri kalmamışlardır. Özellikle Eski Sosyalistler bu bakımdan, Yeni Sosyalistler arası bağlılıklarda maya rolünü oynıyabilirler. Yeni kuşaklara, kişisel deve kinleri ve sülâle kan dâvaları yerine bu eski sosyalist kardeşlik mayası aktarılabilir.

BİRİNCİ KUVAYI MİLLİYECİLİKTEN ALACAĞIMIZ DERS

Birinci Cumhuriyet Türkiyesinde SOSYALİZM, Birinci Kuvayımilliyeciliğin "HALKÇILIK PROGRAMI" ile doğdu. Tek - Parti - Çok - Parti oyalamaları gerçek HALKÇILIĞI yozlaştırdığı için, halkımız kendi sosyalizmine DEMİRKIRATLIK adını koydu. Halkımızı iyi anlamalıyız.... Birinci Millî Kurtuluş sırası kişisel gibi görünen BURJUVA etkileri altında ESKİLER kırıldı. Yüzeysel başarılarla kişiler tanrılaştırıldı. Siyasetimizde DEMOKRASİ yokedildiği için, gerçekte Sosyalizm demek olan HALKÇILIK gömüldü. Sonucunda, Türkiye bugünkü geriliğine sürüklendi.

İkinci Cumhuriyet Türkiyesinde, İkinci Millî KURTULUŞ hareketinin "Halkçılık Programı" üstü kapalı geçilemiyen SOSYALİZM oldu. Gene dorukta bir kaç kişi veya zümre ESKİLERİ kötülemekle başarı kazandıklarına inanır görünüyorlar. Onları da güden İŞÇİ çilâh, Küçükburjuva başlıklı burjuva füzesi gizli güçtür. Bunda kimse sonunadek aldatılamaz. Sosyalistim diyen kişi ve zümrelerin en geniş yüzeysel başarıları, Millî Zafer'le kıyaslanamıyacak kertede küçük oyunlar olduğu için, ESKİLERİ antidemokratik yoldan kesin olarak yoketmek hayâldir. Kapalı Tarikat kerametleriyle evliyalaşmak, tanrılaşmak ne denli geri ülkede oluşumuza güvenilirse güvenilsin boştur. en beklenmedik yaman tepkiler yaratır.

Türkiye halkı horoz dövüşünü tutmuyor. Millî Mücadelenin Çete harbinden geçip, muntazam orduyla kazanıldığını biliyor. Sosyalistler ordulaşınız. Millî Birlikten kork mayınız.

Bütün Türkiyenin gerçek HALKÇILARI birleşiniz!

İŞÇİ SINIFI

Kambur üstüne kambur

İKİNCİ ÇEŞİT BONO VERGİSİ İŞÇİLERİN SIRTINA TEZGÂHLANIYOR.

Türk - İş Konfederasyonun 5 Aralık 1966 gün ve 66-4010 sayılı genelgeleri ile sendikalara dağıttığı İşçi Yardımlaşma Kurumu tasarısını değerlendirmekte büyük fayda vardır.

Tasarı Türk - İş'in Bakanlar Kurulu ile yaptığı toplantıdan sonra 1967 Mâlî yılbaşının yaklaştığı günlerde ortaya çıkarılıyor. Bütçede 2 milyara yaklaşan bir açık vardır ve iktidarda fakir fukaranın oyları ile işbaşına geçmiş bir Adalet Partisi. Bütçe açığını kapamak için Konsorsyum adı verilen kapitalist devletlerin kurduğu bir Kapitülasyon kurulundan borç almak üzere 10 kişilik bir mâliyeci heyetimiz Paristedir. Konsorsyum bize yardım gönüllüsü değildir. "Komünist Sovyetlerden yardım koparılmağa çalışılmaktadır. Bu çabalar bütçeyi denklemeye yetmiyecektir. Önemli bir yekûn tutacak vergilere gitmek, halkı A.P.'den soğutacağı için arzu edilmemektedir. Devlet harcamalarının kısılması memurları darıltacak yeni yatırımları azaltacaktır. Geriye kim kaldı.? Vurun abalı işçilere! İşçi Yardımlaşma Kurumu, bu çıkmaz içinde bocalıyan Bakanlar Kurulunun yeni bir kaynak, bütçeye bir yama bulma gayretlerinden doğmuştur. Ücretlilerden alınacak vergiler, yapılacak kesintiler en kolay olandır. Çünkü kesinti bordrodan daha para dağıtılmadan yapılır.

İşçi Yardımlaşma Kurumu gelirlerinin ilk kaynağı Sosyal Sigortaya kayıtlı işçilerin ücretlerinden kesilecek yüzde 2,5 kesintilerden teşekkül edeceği tasarının 20. Maddesinde ifade edilmektedir. Yani işçi arkadaşımızın alacağı 400 liranın yaklaşık olarak 12,5 lirası, daha parasını almadan kesilmiş olacaktır. Bu kesilen fonlarla hemen bütçe açığının yamanacağı söylenmiyor tasarıda. Amma bir an düşünmek mecburiyetindeyiz. Bu tasarıyı İşçi Sigortaları Hastahanelerini Sağlık Bakanlığına, Devlet fabrikalarını Özel Sermayeye yani, Kapitalistlere devrini isteyen bir partinin bakanları teklif etmekte ve de mâhalli yıla girerken. Tasarının 45. Maddesi "Kurum bir tüccar gibi hareket eder" (Yâni üyelerine yardıma değil para kazanmaya bakar) deniyor. Bunun ne menem bir yardım kurulu olduğu böylece açıklığa kavuşuyor.

Devam ediyor 45. Madde: Kurum Memleket Ekonomisinin kalkınmasında faydalı olacak sahalara yatırım yapar... Bu üstü kapalı şu demektir. "Sermayedar Memleket için gerekli yatırımları yapmıyor. Han, apartman dikmeyi tercih ediyor. Biz devlet olarak ta bütçe açığı dolayısiyle gerekli yatırımlara gidemiyoruz. Siz işçiler bu iş için ücretlerinizden yüzde 2,5 ayırın. Biz biriken fonu gösterek yabancılardan belki biraz yardım, ya da bağış alırız. İşçi Sigortalarını da biçimine getirip bu kuruma yardıma razı edersek böylece hem siz iş bulursunuz; hem biz kapitalist yetiştiririz. Huzura kavuşuruz. Bütçe denkleşir.

METİN

Dün-ya olayları

SOVYETLER BİRLİĞİ

— Moskovaya yeni Amerikan elçisi Thomson gitti. Devlet Başkanı Podgorni yerine Hükûmet Başkanı Kosigin'e Conson'un mesajını verdi. İstediği: 1 — Sovyet - Amerikan ilişkileri dü zelsin, 2 — Çok pahalı olan Füzelere karşı füze yapmak tan vazgeçilsin... Ona karşı Podgorni, Vietnam Savaşı dolayısiyle, barışın bölünmez şey olduğunu hatırlatarak şöyle dedi :

"Bu prensibin unutulması, uluslararası durumu ağırlaşmıya götürdü. Vietnam buna örnektir. Savaş durursa, Vietnam Milleti, yabancıları işe karıştırmaksızın kendi alınyazısını kararlaştırma imkânını bulur, uluslararası hava yumuşar ve olgunlaşmış nice meselelerin çözümü için, Devletler arasında karşılıklı yararlı işbirlikleri yapılmasına elverişli şartlar doğar."

Bu mesele dururken, bütün Batı basını: Sovyetlerle Çin'in çatıştı, çatışacağını duman perdesi yapıyor. Sovyet Uzak Doğu Genel Kurmayının oturduğu Kabarovsk'a 66 yılı Padgorni, şimdi de Kosigin gitmiş. Kosigin oradan Taşkent ve Varşovaya uçmuş. Çin sınırındaki 10 Sovyet tümenine 10 tümen daha katılmış. 7.000 kilometre tutan Çin-Sovyet sınırına Kızıl Bekçiler bir yürürlerse, karşılarında üçte bir azlık kalan Sovyet gençleri ne yapar - mış.. Vietnamı unutturmak için iyi sakızlar bulmakta pek usta görünüyor Emperyalizm.

BELÇİKA

(Kongo sömürgesini kaptırınca), "NATO teşkilâtına katılma payımız çok ağırdır!" diyor. Kolonyadaki 6 brigadını 4'e indirecek.

"SOSYALİST" NEDEN GECİKTİ?

Gazetemizin basıldığı Seri - İş Matbaasına dışardan gelen elektrik anahatları arıza yaptığından "Sosyalist" iki gün geç çıkmıştır.

Okuyucularımızdan özür dileriz.

SOSYALİST

Bankalara "Hızır yetişti,,

T. ATEŞ

Kanlı Cezayir Kurtuluş Savaşı 13 yıl önce 9 "Tarihsel Şef" tanıyordu. Bunlardan 3'ü (Ben Bulaid - Ben Mihdi - Diduş Murad) öldü. Ben Bellâ'nın mahpusu olan 2'si (Mehmet Budiaf - Aid Ahmet) sürgünde. Bin Bellâ'nın kendisi mahkemesiz tutuklu, Kabyle Kerim Bel Kasım Abane Ramazan'ın kaatili olarak pusmuş. Ortada Bakan olarak dolaşan bir adsız Rabah Bitat kalmıştı:. Bir de.. İspanyada kaçak Şatolar kuran Mohammed Hızır. Madrid'de saat 21,30. Biri sesleniyor; geçen otomobile:

"— İyi akşamlar bay Hızır?

"— Kimsin sen?

"— Senin gibi bir Cezayirli.

"— Sonra bakarız, şimdi geç.

"— Pekiy, öyleyse sana kartımı bırakayım."

diyen yabancı, koynundan otomatik tabancayı çıkarıp ateşe başlıyor. Hızır arabadan dışarı fırlayıp dıvar dibinden kaçacak. Karşısına ikinci biri çıkıyor. Yaylım ateş altında kalan Hızır'ı karısı 7 kurşun yemiş olarak cansız buluyor.

Şimdi İspanya ile Cezayir arasında gerginlik var: Kim vurdu Hızır'ı?

Kim vurdu Kennedy'yi? Dünyada, balkan havası esiyor.

Hıdır bir çoban iken, troleybüs şoförü, sonra yazar oluyor. Ben Bellâ ile Oran Mevkiini basışlarından beri ün alır. Baskınlarla ele geçirilen hazineler ona teslim ediliyor. 1956 da Fransızların kancıkça çevirdikleri uçakta Ben Bellâ ile birlikte tutuklanıyor. İhtilâl Kurtuluşu sağlayınca, muhalefete geçiyor. Eskidenberi keskin gider. Tunusta iken, geçici Ben Kedda hükümeti ile bozuşmak için Ben Bellâ'yı bayrak, Bumedyen'i âlet edecek. Ben Bellâ yeniden kan dökmiye yanaşmıyor. Tlemcen'de, solculuk moda iken, Hıdır, âsi orduya karşı ateşli sol nutuklar çekip "Hain Tunus" üzerine ateş püskürüyor. Amacı aşırı sosyalistlikle başa geçmektir. Ben Bellâ baş olunca, Hıdır yalnız kaldığını görüyor. 160 derece dönüşle Sosyalizmin baş düşmanı ve askeri diktatörlükle Koyu Müslümanlığa dönüş yanlısı kesiliyor. Şöyle bildiriler veriyor:

'Bütün şimdiki FLM (Cezayir Kurtuluş Hareketi) güdücüleri birer gangsterdirler. Biliyorum, çünkü, hepsini yerlerine ben oturttum."

Derken gangsterliği kendisi yapıverivor: 500.000 cezayirli şehidin kanıyla toplanmış. Savas mücahitlerinin aidatından, Mısır ve Sovyet halklarının bağışlarından birikmiş 60 milyon fransız frangı parayı, Hızır bey omuzladığı gibi, Faşizmin en son açık kalesi İspanya'ya kaçırıyor. Soranlara: "Bu gücü (parayı) muhalefetin emrinde tutuyorum" diyor. Gerçi ara sıra Budiaf ve OCRA'ya da koklatıyor, ama, arslan payım hovardaca harcıyan kendisidir.

Şimdi, Hızır öldü. Paraları İngiltere, Ispanya, Lübnan, İsviçre Bankalarına yatırmış. Bunları bankalardan başka kimse bilmiyor. Bir süre sonra paranın üstüne bankalar rahatça yatabilirler. Kaatil aranıyor. Hızırın öldürülmesinden yararlanacak olan kim? Bankalar.. Kennedy'leri kim vurduva getiren Finans - Kapital. Hıdır'a öyle bir Ali - Cengiz oyunu oynıyamaz mı?

Yarenlik

Panturalizm

Çocukluğumuz hep TURANCILIK akımlarıyla geçti. Büyüdük öğrendik; meğer TURAN sözcüğünde TURANİZM — PANTURANİZM ülküsünü Darülfünun'a (Üniversiteye) sokan" profesör" Alsaslı bir alman casusu imiş. Anlatan da, Ispanya İç Savasında Komünist, şimdi Fransa da Faşist Bakan Malraux'dur. "Enver Paşanın dostu" diye tanıttığı babası o alman casusu profesörmüş. Yetişmez bizde öylesi.

TURAL Paşa'nın Emirnamesine bakılırsa, çocuklarımız TURALİZM ve PANTURALİZM ülküsüyle yetişecekler... Ve sonrasını ömrü olan dinliyecek.

İYİ SAATTE OLSUN

Geçen hafta Çetin Altan bey: "Faşizm Türkiyeye zor gelir" dedi. Dr. Hikmet Kıvılcımlı da uzun uzun: "Öyle bir gelir, gelir ki" karşılığını verdiydi. Meğer faşizm Çetin Beyin ensesi kökünde beklermiş. "Kaldır ayağını, Bay Çetin, üstüne basıyorsun" demeliymiş.

GELECEK SAYILARDAN İTİBAREN

Gazetemiz; Orhan Müstecaplıoğlu tarafından hazırlanan ve 1946 dan başlayarak tarih sırasıyla bugüne kadar, "Türkiyede Legal Sosyalist Davranışları" nın gizli kalmış yönlerini açıklayan bir yazı serisine başlayacaktır.

SOSYALİST

BAZI BÖLÜMLER

—1946— "Türkiye Sosyalist Partisi" ve "Türkiye Sosyalist İşçi ve Emekçi Köylü Partisi" nin kuruluşu ★ Aralarındaki çatışmalar ● Sendikalaşma konusundaki ayrı görüşleri ★ Partilerin, gazetelerin kapatılışı ve tevkifler ● "Marko Paşa" ve diğer yayınlar ★ Sabahattin Âli olayının içyüzü ● Haftalık "Gerçek" ve "Nuhun Gemisi" arasındaki çatışma ★ "CIA" nın Türkiyedeki çalışmaları ● "Türkiye Sosyalist Partisi" nin ikinci kuruluşu, günlük "Gerçek" gazetesi, Partinin kapatılışı ve tevkifler ★ Vatan Partisinin kuruluşu ve kapanışı ● "TİP" in kuruluşundan evvel Sendikaların durumu ve "TİP" in kuruluşu.

OTOKRİTİK

Düşünce ve davranış

YÖN'cülere gelince

Orhan MÜSTECAPLIOĞLU

(Geçen sayıdan devam)

YÖN dergisinin durumu TİP'inkinden daha başkadır. YÖN'cülerin düşünce ve davranışları birbirine uymadığı gibi, düşünceleri de hem yanlış, hem de zikzaklar çizmektedir.

Örneğin, Marxistliği kimseye bırakmayan Doğan Avcıoğlu, bir yazısında; Marxizmin günümüzde genellikle yetersiz kaldığından söz edebiliyor. Oysa, Avcıoğlu da bilir, madde âleminin ve ona bağlı insan topluluklarının, diyalektik olarak sürekli bir değişme ve gelişme içinde olduğunu (Hegel'in ters anlayışı dışında) kanunlaştıran Marx'tır. Marx teorisinin rasyonel çekirdeği etrafında daimî bir gelişmeye bağlı olduğu da, inkâr edilemez gerçektir.

Lenin'in düşünceleri Marxizmin gelişiminden başka şey değildir. Leninizm'in adı: "Proleterya İhtilâlleri Devri Marxizmi" dir. Lenin'in göremediği, sosyalist düzene kavuşmuş Sovyetler Birliğinde, Stalin'in yazdığı: "Sovyetler Birliğinde Sosyalizmin Ekonomik Meseleleri" adlı kitap. Marxist - Leninist teoride bir aşama oldu. Bugün eserleri dilimize de çevrilen ve Avcıoğlu'nun sık sık kendilerinden fikirler aktardığı birçok Marxist teorisyen, günümüzün meselelerine ışık tutmakta ve Marxizm'e yeni katkılarda bulunmaktadırlar.

Gene YÖN'de İlhan Selçuk, yazdığı bir fıkrayla, Türkiyede eski sosyalistlerin milliyetçiliği şovenizm saydıklarını ve yüzeyde kaldıklarını iddia etti. Bu da, İlhan Selçuk'un eski sosyalist yayınlardan habersiz olduğunu ve bunları okumadan, sorumsuzca yorumlar yaptığını ortaya koydu. Biz kendisine eski sosyalistlere ait ve gerçek milliyetçilerin Marxist'ler olduğunu açıklıyan; milliyetçi olmakla da öğünen birçok yazılar gösterebiliriz.

Ayrıca YÖN'de, ipliği pazara çıkmış eski kof şöhretlerin yazıları çıkmakta, İşçi Sınıfının tarihsel öncü rolünü inkâr eden tezler ve davranış alanına aktarılmasına imkân olmayan sakat düşünceler yer almaktadır. YÖN'cüler davranış alanında da, 'Sosyalist Kültür Derneği" nin kısır ve oportünistçe çalışmalarından başka ortaya birşey koyamadılar.

Bütün bunlara rağmen kimseyi beğenmemekte ve en iyi sosyalist olduklarına inanarak, seçim sıralarında, TİP'in 'Nasırlı Eller Meclise" sloganına karşı "En İyi Sosyalistler Meclise" diyebilmektedirler.

İnkılâpçı geçinen, bazı aydınlarımızın düşünce ve davranışları arasındaki uygunsuzluğu son iki olay daha iyi ortaya çıkarmıştır. Hükûmet çevrelerince memur edilen bir banka tarafından, millet vekillerine verilen 15.000 liralık düşük faizli borcu yeren ve bunun bir çeşit rüşvet olduğunu yazan Çetin Altan ve TİP millet vekillerinden bazıları, 15.000 liralık rüşveti alanların en önünde bulunmuştur.

Amerikaya karşı pasif direnme kampanyasını ortaya atan ve halkımızın buna uymasını isteyen TİP yöneticilerinden Prof. Sadun Aren'in, kiralık evi olayı da ilgi çekicidir. Eşinin Amerikalı kiracı sağlamak için dilekçe ile Amerikan sefaretine müracaat etmesine engel olmayışı Prof Sadun Aren'in düşünce ile davranışı arasındaki uygunsuzluğu belirten bir örnektir.

Gelecek sayımızda. İnkılâpcı ve Aydın geçinen küçükburjuva çevrelerinin düşünce ve davranışları arasındaki uygunsuzluklarının nedenleri üzerinde duracak ve Kürsü sosyalizminden kurtulmanın çarelerini arayacağız.

ŞEYH BEDRETTİN

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

— II —

idi. Hüs kancıkça yakıldı, Şeyh kancıkça asıldı. Hüs'çü hareket, kendisi öldükten sonra başladı. Şeyh onlarca yıl hazırlanmış Anadolu ve Rumeli hareketinin başına geçti. Hus antika bezirgânlığın yerine modern bezirgânlığı tutmuş oldu. Şeyh her bezirgân çıkarcılığına karşıydı.

İnsanın kişiliğini yaratan en yakın gelenekleri, "soy"unun başından geçenlerdir. Simavnalı Şeyh Bedrettin Mahmut Rûmî, çok ilgi çekici soydan gelir. Ona rağmen Osmanlı tarihçileri, Şeyhin adını unutturamadıkları zaman bile, hiç değilse soyunu anmamıya aşırıca uğraşmışlardır.

Cumhuriyetin doğuş günlerinde Şeyhin üzerine eğilen ilk (1925) ve 32 yıl için son bilgin "Darülfünun İlâhiyat Fakültesi Tarih'i Kelâm müderrisi" sayın M. Şerafettin oldu. "Simavna kadısı oğlu Şeyh Bedrettin" (Evkaf matbaası, İstanbul, 1341) adlı eserinde Şeyhin yalnız İsrail adlı babasını anar. (S. 4,5). Elimizdeki "Menâkıb"i bilmemediği için, Şeyh üzerine yürüttüğü tek tük düşünceleri gibi Şeyhin derin soyu da askıda kalır.

Mehmet Süreyya bey: (Şeyhin) "Ecdadı Selçuk Devleti vezirlerinden idi." der. (M.S.: Sicilli Osmânî, cild II, s. 16, Matbaaası Âmire, İstanbul 1311). Şemsettin Sami bey: "Şeyh aslında Selçuk Hükümdarları neslinden olup" (Kaamûs ül-âa lâm, s. 1254) kaydını düşürür. Belgıratlı Muhtesip zâde Hâki: (Şeyhin) "Ecdadı Selçuk Sülâlesinden Alâettin'in kardeşi oğluna vezir dahi olup (Hadikat-ür Reyhân, elyazması, Köprülü Ahmet paşa kütüphanesi, n 230) yollu yanlış bir tercüme yapar. Tercümenin aslını arapça yazmış olan Taşköprü zâde ise şunu söyler: "Söylendiğine göre (Şeyhin) dedeleri Selçuk oğullarının veziri ve kendisi Sultan Alâittin Selçukînin biraderi oğlu idi." (Şakaayik'ı Nûmâniyye, arapça elyazması, Köprülü Ahmet P, Kütüphanesi, n. 1230, s. 27 - 30)...

Böylece, Osmanlı Tarihçilerinin Şeyh soyu üzerinde niçin susuş konspirasyonu yaptıkları çıtlatılmış olur. Osmanlı Padişahlığına karşı en modern anlamda halk Devrimi uğruna ayaklanmış adamın o zaman için pek önemli sayılan bir hükümdar soyundan geldiği açıklanamazdı.

Cumhuriyetin 34 üncü yılı, candan savunduğu Şeyhin hayatını ve Şâheseri "Vâridat"ı temiz üslûbbiyle veren sayın Bezmi Nusret Kaygusuz, basılı biçiminde ilk defa "Menâkız"ı ele almış olur. (Şeyh Bedreddin Simaveni:, İzmir, 1957). Ona göre, Hayrullah efendi Tarihinde, Şeyhle akraba olan Selçuk Sultanı Ferâmürz oğlu III üncü Alaeddin'dir. Tarih'i âl'i Osman (Âdil oğlu Oruç, 9 uncu yüzyıl) da: Osman gaazi Karahisarı alırken, Sultan Alâeddin, kardeşi oğlu Aktimur eliyle Osmana malzeme, veziri Abdül' Aziz eliyle de Bağımsızlık buyrultusu ve Mısır hükümdarından Akbayrak, "tuğ ve âlem" göndermiştir. İşte bu, Osmanlı Devletine Bağımsızlık buyrultusu getiren Abdül' Aziz Şeyh Bedrettinin öz dedesidir.

İslâm medeniyetinin o kargaşalı "Ulusların Göçü" ve derebeğileşmeleri çağında en büyük derebeği Cengiz Sülâlesinden Mahmut Gaazân han idi. Mogol imparatoru, "Böl ve güt" prensibine göre, buyurduğu Rum Selçuk ülkesinde III üncü Alâeddin Keykubâd'ı Konyaya, Amcası Mes'udu Doğu Anadoluya tâyin etmişti. Türk beylerinden Baltu, Mesud'u tek şah yapmak kaygusuyla Alâeddine karşı ayaklanınca, Gaazân, emrindeki Kutlug şahı gönderip Mesud'u esir ettirdi. Bu yol Türk beyleri Alâeddini bağımsız hükümdar ilân ettiler. Anadoluda bu altüstlükleri kışkırtan Mısır hükümdarı Melik Nâsır'ın üzerine yürüyen Gaazân Şamda bozuldu. Halepten Anadoluya geçti. Oradan Alaeddini aldı. İsfehana götürerek idam etti. Alâeddinin oğlu Gıyâsüddin'i de boğdurttu. Böylece artık Selçuk Saltanatının gölgesi bile silinmişti.

O zaman Anadolu da başıboş kalan II derebeğilik bağımsızlaştı. Onlardan birisi: serhad üzerindeki Söğüt beği Osman Gaazi idi. Anlaşılan, Şeyhin dedesi Abdülaziz, kardeşi Alaeddinin trajedisinden sonra, vaktiyle bağımsızlık buyrultusu götürdüğü Osman gaazinin yanına gelmiş ve sayılan bir gaazi olarak Bizansa karşı kutsal savaşa girişmiştir.

1937 yılı, "İnkılâb Müzesi"ndeki elyazmasından işlediğimiz "Menâkız": henüz küçük bir ilçe beğlikceğizi olan Osmanlılığın bütün şaşırtıcı atılganlıklarında Şeyhin dedesi Abdülazizin oynadığı öncülüğü alçak gönüllüce destanlaştırarak söze başlar. Yazarı Molla Halil, Şeyh Bedreddinin torunudur. Tarihi Fâtih Mehmet günlerine varan manzum elyazmasının adı: "Hâzâ Menaakıb'ı Şeyh, Bedreddin bin Kaadî İsrail"dir.

(Devamı var)

Okuyucu mektubu

Gazetemiz; bir okuyucumuzdan aşağıdaki mektubu almıştır. Miting tertibi teklifimiz hakkındaki şahsi düşüncelerini açıklayan okuyucumuzun yazısını yayınlıyoruz.

SOSYALİST

Sosyalist Gazetesi
Yazı İşleri Müdürlüğüne,
Aşağıdaki yazımın gazetenizde yayınlanmasını dilerim.

Celâl ÜLKÜ

Gazetenizin birinci sayısında yaptığınız pahalılığı ve işsizliği protesto miting dâvetinize katılıyorum. Türkiyedeki siyasî partiler, çeşitl dernekler ve tüm sendikalar, komprador azınlığının eliyle Amerikan emperyalizminin kucağına itilmektedir. Bu yüzden Türk halkı 20 yıldan beri yukarda saydığım kuruluşlardan umduğunu bulamamış, ağır bir bunalım içindedir. Toplumcu güçlerin bugün için en büyük görevi: yokluk, işsizlik ve artan pahalılığa karşı, halk yığınlarını; Parti, dernek, Sendika gibi kuruluşlar yoluyla değil, bu kuruluşların dışında birliğe çağırmaktır. Anayasamızın isteğine uyarak halkı topluca hak larını savunmaya çağırmalı. Evvelâ İstanbuldan başlayıp yurt çapında halka bu yolu benimsetmeli. Bunun için önceden halka kısa öz sözlerle, halk mitinginin faydalarını bildirilerle anlatmalı. Halk mitinglerinin anarşiye, kanun ve nizam dışına çıkmasının millî felâket olacağını öğütlemeli. Halk mitinglerinin siyasî ve gayrî siyasî kuruluşların dışında kalmasının faydasını anlatmalı, bu yolda halkı hazırladıktan sonra, Miting komiteleri kurmalı. Bu komiteler her semtte konuşucu kabiliyette vatandaşları biraraya getirmeli. Ele alınacak konular üzerinde eğitmeli.

Bu hazırlıklar bittikten sonra, yine semt semt, başta kadınlar, halkın isteklerini yansıtır pankartlarla sessiz kısa yürüyüşler düzenlemeli. Bu şekilde halk birleşmeye alışmış olur. Halkın anayasa sınırları içindeki masum isteklerini çıkarcı çevreler baltalamıya çalışacaktır. Halka bu hususta dikkatli olması öğütlenmelidir.

Sessiz yürüyüşlerden sonra belirli günlerde İstanbulun çeşitli semtlerinde halk istek mitingleri düzenlemeli. Bu mitinglere sıkıntı çeken tüm halkı ve ev kadınlarını ellerinde boş fileler çağırmalı. Mitinglerde şahıs, kurum adı geçmeden, konuşmalar; pahalılık, işsizlik ve sefalet üzerine olmalıdır. Halk ağız birliğiyle, bundan kurtulmanın yollarını istemelidir. İstanbulda başarıya ulaşan hareketi dejeneri etmeden plânlıca yurt çapında geliştirmeye çalışmalıdır. Hareketi benimsiyen halkın birleşmesi, Anayasayı savunması içte ve dışta halkımızı sömüren çevreleri sarsacaktır. Böylece halkımız, kısa zamanda, devlet yönetimine Demokratik yoldan giderek söz sahibi olma yollarını bulacaktır.

Alacalı kaftan

Sosyalist Kültür Derneği'nin en balonlu bayraktarı Şevket Süreyya Aydemir, ideolojik maceralarının bir konağında, "Karl Marx'ın Hataları"nı, uzun uzadıya anlatmış ve, "sosyalist sıfatını" kesin olarak, reddetmişti. Şimdi, yeniden, "sosyalist sıfatını" uygun bularak, sahneye bu kıyafetle çıkıyor.

Demek, tarih bir ortaoyunu sahnesi ve "sosyalist sıfatı" oyuncuların gerektiği zaman dolaptan çıkarıp sırtlarına geçirdikleri alacalı bir kaftan, öyle mi?...

M.B.K.

(Baştarafı sah. 1 de)

1 — MBK'nin BİRLİK de yimi DAĞINIKLIK anlamına gelir: 27 Mayısı yapanlar hemen hiç bir sosyal prensipte anlaşmış değillerdir. Bu yüzden içlerine giren müthiş dağınıklıklar, hareketi 27 Mayıs olmaktan çıkaramamıştır. 27 Mayısın Ululuğunu ıspatlıyan birinci belge budur.

II — MENDERES neden ASILDI? Bu konuda şimdiye dek yapılmadık açıklama bırakılmadı. Kimi yanlışlıklar, kimi kişi kinleri, kimi haklı, kimi haksız yığınla nedenleri öne sürüldü. Hep bir şey unutuldu: Menderes son deminde (ister pazarlık için; ister içten tanışla) Antiemperyalist tutuma kaymıştı. Ona rağmen, Menderesin ölümünde Emperyalizmin büyük kurmarı tutmadı. 27 Mayısın Ululuğunu ıspatlıyan ikinci diyalektik belge budur.

III — 27 MAYIS HALKIN ESERİDİR: Türk Silâhlı Kuvvetleri Finans - Kapital'in AP iktidarını devirdikleri gece, halk evinden dışarı uğratılmadı. Ama, bütün Yassıada'ya gönderilenleri, hep o "Sokağa çıkma yasağına" uğratılmış halkı birer birer tevkif ettirdi. 27 Mayısın Ululuğunu ıspatlıyan üçüncü diyalektik belge budur.

Bu üç Diyalektik Ululuk belgesine gelecek sayıdan itibaren kısaca dokunacağız. (Devamı var)

Solidarizm ve Sosyalizm

Solidarizm, SOSYALİZM demek değildir; bu bakımdan, Gökâlp'ı anlamıyan YÖNCÜLER, ancak, REFORMİST SOSYOLOJİ yoluna girmiş sayılırlar. Sosyalizmin amansız muarızlarından Alfred Fouille diyor ki :

"Sosyalizmden anlaşılan anlam, SOSYAL ADALET ve SOSYAL DAYANIŞMA özleyişi ise, hepimiz sosyalistiz, demektir."

Gerici Fransız filozofuna göre, bu özleyiş, devrimizi karakterize etmektedir ve toplumun bütün sınıflarını sarmış, sınıfların tümünü ayaklandırmıştır. Sosyalizmi SOSYAL ADALET ve SOSYAL DAYANIŞMA sınırları içinde bırakırsak, yalnız emekçi sınıfları değil, yüksek sınıflar da, seve seve bu sosyalizme katılacaklardır. Yalnız işçiler değil, patronlar da sosyalist olacaklardır.

Vietnam batağında

(Baştarafı sah. 1 de)

hayatı olmadığı yolunda Başkan Johnson'un yapmış olduğu bildiriler, gerçekliğe güç uyuyor. Seksen ölü orada, kırk ölü burada.. Karınları deşilmiş kiliseler, okullar, hastahaneler.. Hiç bir askeri hedefi bulunmıyan 90.000 nüfuslu Nam Dinh yakılıp yıkılmış..."

Zaif öldürürse Genosid, güçlü öldürürse genosid değil mi? Mümessiller Meclisinde silâhlı kuvvetler Komisyonu Başkanı mister M. Rivers (Kaliforniyada ermenilerin kan dâvasına anıt dikilirken) şöyle buyuruyor: "Bir tek amerikalının hayatı bütün Kuzey Vietnamlıların hayatına bedeldir." Bu söz bir amerikalı milyarder için doğru. Tüvsüz amerikan askerleri için?

New - York Kardinalı 74 yaşında mültimilyoner Arşöve Spellman 27 inci Noel kutlamasını askerler arasında, "Ne olursa olsun Zafer" çığlığı ile kutlarken! "İnşaallah, bu sonuncudur" demekten kendini alamıyor. Hanoi Hannah rad yosunda tatlı bir kız sesi, Amerikan askerlerine, kendileri Vietnamda kaybolmuş bir savaşı uzatırken, sevdiklerinin veya karılarının yabancı delikanlılarla gezmiye çıktıklarını hatırlatıyor. 14 Aralık günü Manila rıhtımında 705 çuval asker mektubu yakılıyor: kara haber ana babalara ulaşmasın diye. Bir amerikalı anne, oğluna gönderdiği paketin geri gelmesinden önce oğlunun öldüğünü öğreniyor. Geri gelmiş paketi şu yazıyla gene Vietnama gönderiyor. "Lütfen, oğlumun arkadaşlarına verilsin."

Noel için hangi hediyeyi istersin? diyene asker şu karşılığı veriyor: "Gelişi olmıyan bir 12 saatlik uçak bileti." Amerika Vietnam'da, 6 yıl önce Fransızların kaybından 20 defa daha az kayıp verdiği ile öğünüyor. 25 Aralıkta 6407 ölü sayıyorlar. 1 Amerikalı bütün Viyetnama bedel olsaydı, şimdiye dek, 6000 tane Vietnam gibi ülke yeryüzünden silinirdi, Viyetnam olduğu yerde duruyor. En çok morali bozulanlar da profesyonel askerler. İki Cihan Savaşında, kurşun atmak sızın Dünya Fâtihi kesilmiye alışan Amerikan askeri, başkalarını dövüştürüp, kendisi zafer parsasını toplıyamıyor. Onun için Vietnama gidip gelen havacıların yüzde 15'i, istifasını veriyor.

1967 yılı için 17.000 kilometre mesafeye 10 milyon ton malzeme taşınması yetmiyecek: 500 bin askere çıkılıyor. 10 liman, 32 hava alanı, 200 Helikopter alanı, 4 başlıca, 12 ikinci derece üs, binlerce kilometrelik yol. Şimdiki 25 bin Amerikalı uzmana 35 bin uzman daha katılacak. Her köye 59 üyeli ekonomi tayfası, 1 milyar liradan aşkın kredi sağlanacak. Gene de 1966 yılı 1277 köy muhtarı öldürül müştür. Çünkü Hükûmet ancak köylerin yüzde kırkını kontrol edebilmek iddiasında. Bir o kadarı "Vietkongun şartsız kayıtsız egemenliği altında" diye yazıyor Fransız basını. Geri kalan köylerde: Zılgıt...

Amerika Vietnama yılda 20 milyar dolar (Türkiyenin 12 yıllık bütçesi) harcıyor (Kendi bütçesi 100 milyar, Millî geliri 700 milyar dolar.) Yâni 5 tane Vietnam açılsa, Amerikan devleti iflâs eder, bu yedi yıl sürse Amerikanın bütlünü satılmakla masrafı karşılanmıyacak. Amerikan havacıları şöyle bir bilânço yapmışlar: 1 — Giriştiği savaşta amerika 800.000 dolarlık bir F—I, 2,5 milyon dolarlık bir F—4 uçağı, 2 yıl tâlimli pilot yatırımı 50.000 dolar, 300 dolarlık Napalm 350 dolarlık Mark - 82 bom bası olarak: 38 milyon 6.500 lira harcıyor. 2 — Ay nı savaşta Vietkong'un kayıpları: 20 dolarlık bir kulü be, 100 dolarlık bir katır, bir kaç ağaçtan köprü. Toplasanız 1500 lira. Vietkong'a 1 lira zarar verdirmek için 67.000 lira harcıyor! Bu hesap, en batakçı Osmanlı ağasının kumarını da geçmiyor mu?

Bu millet yutar !

Sayın Tural sertken yumuşadı, çünkü maksat yerine geldi: Sola hücum, Tekele zam! Kahrolsun Makarios, Gıda maddelerine zam!

Demirel: Herkes aklını başına toplasın dedi, Menderes te 28 Nisanla 27 Mayıs arasında bir arpa boyu ilersini görememişti.

S. K.

Petrol-İş grevi

(Baştarafı sah. 1 de)

2 — Grevi, haklı karşılıyanların gerekçeleri :

a) "Petrol Ofisi işçilerine asgarî 12 TL. günlük ücret ödemektedir, aynı şartlar altında çalışan, Yabancı Petrol şirketlerindeki Türk işçileri ise, asgarî günlük ücret 19.46 TL. almaktadır."

b) "Petrol Ofisi, Petrol - İş'e bağlı işçilerinin 1966' nın Nisanında kazandığı hakları, halen ödememiştir."

c) "Petrol Ofisi, Hakem Heyetinin tayin ettiği, 2.25 TL. sı asgarî günlük ücret zammını dahi kabul etmemiştir ki bu gülünç bir zamdır." demektedirler.

Bu iki tez de, çeşitli açılardan bakıldığında haklı görülebilir. Petrol - İş yöneticileri art düşüncelerin tesirinde kalabilirler. Bunlar Burjuva düzenin zorunlu neticeleridir. Bu gün emekçiden yana görünen Petrol - İş Yöneticileri dün yüzde yüz emekçinin yararına olan bir seri PİPE - LİNE grevine "Millî menfaatlere aykırı" gerekçesi ile karşı durmuşlardır.

Fakat biz, her şeyden ev vel, koşullar ne olursa olsun Petrol - İş grevini bir işçi davranışı olması bakımından olumlu karşılıyoruz. Bir sosyalist olarak, emekçi halkın kurtuluşunu bilinçlenmesinde görüyorsak, emekçiyi bilinçlendirecek davranışlarını, desteklemeliyiz.

Ancak emekçiler, bu yolla giderek, PRATİK'in ışığında TEORİ'ye ulaşacaklardır.

Önder Aktosun

Yoksa "aşırı" mı?

CHP. Parti Meclisi çalışmalarında B. C. Kırca demiş ki:

"Avrupa Sosyalist Partileri geçen yüzyıldan bu yana bir çok aşırı görüşlerini toplıyarak Atatürkün kurmuş olduğu partinin prensiplerine yaklaşmışlardır."

Avrupa Sosyalistleri Atatürk'ün prensiplerine yaklaşmışlarsa, demek Atatürk ve Partisi CHP SOSYALİST'tir.

Ama Kırca, sözüne hemen şunu katıyor:

"Bu durumda Atatürkün partisine Sosyalist demiye lüzum yok."

Neden? Sosyalistler "BİR ÇOK AŞIRI GÖRÜŞLERİNİ TOPLIYARAK" geldiklerine göre, CHP SOSYALİST değilse, "AŞIRI SOSYALİST" midir ki?

Röportaj ;

Alamanya Alamanya bizden aptal bulamanya

SORULARIMIZ :

a) Almanya'da ne kadar kaldınız, para biriktirebildi mi?
b) Hangi işte, çalışıyordunuz?
c) İşten neden çıkartıldınız?
d) Almanya'ya gitmeden evvel sağlık durumunuz nasıldı, şimdi nasıl?

Konya Ereğlisin'den Abdurrahman Akkuş'un cevabı:

A — "Benim Almanyaya gidişim, demek ki, birbuçuk yılı buluyor, fakat çok zamanım boş dolaşmakla geçti.. Hasta oldum bir ara, ne bileyim çok iş geldi başıma. Onun için de para biriktiremedim. Biriktirsem de az. Zaten giderken 1500 - 2000 lira harcamıştım, gelirken de ancak masrafımın karşılığını getirebildim."

B — "Vallahi, benim belli bağlı bir işim yoktu. Ordan çıkardılar, oraya soktular, karagöz gibi oynattı beni Almanlar."

C — "Şerefime seviniyorum işten çıkartıldığıma. Ulan tam bizi esir ettilerdi herifler be. Bir gün bıçak kemiğe dayandı; ağzıma ne geldiyse söyledim gâvura... Sonra direk dikmeğe gönderdiler, ne güzel çalışıyordum. Fakat bir defa mimlenmiş, bulundum, ne kadar iyi çalıştıysam da yaranamadım. Nihayet başımızda ki formenle atıştık bir gün; sicilim üçü buldu diye, bizim teskereyi mühürlediler. Suçlu muyum, suçsuz muyum? onu soran bile olmadı.

D — "Almanya'nın havası bana yaramadı. Gerçi boğazıma da iyi bakıyordum ama, gene de zayıfladım."

E — "Almanya'ya gitmeden önce ortakçılık yapardım. Sonra bu işçi meselesi çıkınca biz de yazıldık ve gittik. Giderken çok plânlarım vardı, Almanya'dan araba getirecektim ama olmadı. Aman boş ver, Allah büyüktür elbet bir kapı açar... deldiği boğazı aç bırakacak değil a."

(Devamı var)

Gelecek Sayıda: ÇARŞAFLI SOSYALİZM !